

2017. december 7. szám

Hazatérés 2017-ben

facebook.com/haladasvse/

Haladás

www.haladasvse.hu

Szombathely

since 1919

*Zellemes Karácsonyi Ünnepeket
és Sikerekben Gazdag Új Évet
kivánunk!*

KEDVES OLVASÓ ÉS SPORTKEDVELŐ!

Köszöntelek a sport világában.

Elkérekezett a várva-várt pillanat, a Haladás szakosztályai végre hazaköltözhetnek a novemberben átadott új komplexumba! Új lehetőségek és új élmények várják sportolóinkat és szurkólinkat.

Ebben a számban összefoglaljuk a Haladásban történeteket, bepillantást adunk a működésbe. Interjúkat és szakosztályi beszámolókat közlünk. Szeretnénk, ha minél több információt kapnátok rólunk és az itt történt dolgokról.

Célunk, hogy a Haladás VSE újra régi fényében tündököljön és Szombathely egyik sportközpontjává válhasson. A sport biztosítja a testi és lelki egyensúlyt, a mozgás többre sarkall, szükségünk van rá. A HVSE rengeteg sportnak ad otthont, az asztalitenisztől a futsalon át az íjászatig és még sorolhatnánk. Elsődleges feladatunk az egyesület fő irányelvét ismét 1919-s fiatalok eszméihez igazítani és a sportot népszerűvé tenni a fiatalok körében.

„Ha összejövünk, az a kezdet. Ha összetartunk, az a haladás. Ha összefogunk, az a siker.”

Henry Ford

CIKKEK

ANTAL ÁDÁM

SZERKESZTETTE

TAKÁCS GERGŐ

www.haladasvse.hu
since 1919

Tartalomjegyzék

1. 2017 Hazatérés - Új élet, új élmények 4
2. Császár Zsófia, a 23-s irányító 7
3. Hatos Gábor - „Ma is a birkózást választanám!” 12
4. 10, azaz tíz dolog amiért érdemes szurkolónak lenni 18
5. Horváth Péter, a győzelem megunhatatlan 24
6. Bokor Laura - „A Haladásban kiteljesedhetek.” 32
7. Karácsonyi történet 38

www.haladasvse.hu

HALADÁS VSE **INSTAGRAM**

MEGTALÁLTOK MINKET AZ INSTAGRAMON IS :)

[HTTPS://WWW.INSTAGRAM.COM/HALADASVSE/](https://www.instagram.com/haladasvse/)

2017 Hazatérés - új élet, új élmények

2017 minden kétséget kizárólag a Haladás éve volt. A hamarosan jubileumi századik esztendőt ünneplő egyesület életében az idei esztendő mérvadó, ám örömteli változásokat hozott. Elkészült a modern sportkomplexumunk a várva-várt stadion mellé, év végére szakosztályaink egységesen hazatérhettek.

Haladás Sportkomplexum

A Haladás VSE idei szerepvállalása szimbolikus jelentőséggel bírt, hiszen a múlt hagyományaira épülve sportegyesületünk immár új feltételeinek köszönhetően büszkén a jövőbe tekinthet. A 21. század követelményeinek megfelelő Rohonci úti arénában biztos talapzaton állhat a város hagyományos sportegyesületének elkövetkezendő időszaka.

Eljött a perc és az óra, amikor már nem kell pironkodva figyelni a gazdag fővárosi egyesületek vagy éppenséggel a sógorok modern, előremutató lehetőségeit. Szombathelyen is van módja, van tere azoknak a fejlesztéseknek, amelyek tovább emelhetik a Haladás VSE színvonalát, renoméját. A decemberben használatba vett csarnokot ékes gála avatta fel, csakúgy, mint a labdarúgók számára létesülő vadonatúj stadiont. Megépültek a Kondics utcai edzőpályák, a környék friss köntösbe burkolózott, a sport vívmányait, szemléletét hirdelve valamennyi lakosnak. Szombathely város sportszakmai versenyképessége az új létesítménnyel megkérdőjelezhetetlen, a vasi megyeszékhely szorgalmasan kapaszkodik felfelé a ranglétrán. Bokor Zsolt idén kinevezett sportigazgató ennek a vonalnak a képviselője. Szakmai munkájának is köszönhetően a csapat háza-táján zavartalan, de feltétlenül építkező munka zajlik. Töretlenül fejlődik futsal szakosztályunk, amely az aktuálisan zajló bajnokságban már merész álmokat dédelgethet, valamint egyre több gyermek érkezése fémjelzi a kézilabda fejlődését is. Az élvonalba idén feljutó röplabdaszakosztályunk messzemenőig lépdel előre, sporttörténelemben megkérdőjelezhetetlen eredmények öregbítik a Hali hírnevét.

Otthonra találtak olyan klasszikus sportágak, mint a birkózás, az atlétika vagy éppenséggel a sakk. Önállóságról tanúskodik merőben egyszerű, ám annál büszkébb címerünk is. Az 1919-ben létesített egyesület friss arculattal igyekszik egyre több és több szurkoló érdeklődését felkelteni. A térség igazi sportközpont, a város igazi sportparadicsom. A Haladás országosan ismert brand, egységesen respektált márkanev. A jövő azonban nem elsősorban az élsport szakmai úttöréséről, a frissen mázolt falakról, hanem sokkal inkább a gyermekekről szól. Soha nem látott mennyiségű szombathelyi és környékbeli fiatal ölti magára napról-napra az egyesületi címerrel ellátott sportfelszereléseket. Soha nem tapasztalt érdeklődés van a szülők részéről, és soha nem várt élénk figyelem kíséri a Haladás VSE mindennapjait. A jelen már a fiataloké, az ifjoncké. Azonban a jövő is az övüké kell, hogy legyen. 2017, ha úgy tetszik a változás, a hazatérés, a fejlődés éve. Órizzük meg a jövőben is ezt a dinamizmust. Hajrá Haladás, hajrá Szombathely!

NEM LEHET ELÉG KORÁN KEZDENI!

LEGYÉL MÁR LEGKISEBBKÉNT SZOMBATHELY LEGRÉGIBB EGYESÜLETÉNEK TAGJAI

ÓVI KÉZI

INFORMÁCIÓ

Már a legkisebbek is
Ügyességi feladatok
Koordinációs gyakorlatok
Labdás játékok

Születési évek:
2010-2011-2012

AMIT BIZTOSÍTUNK

Sportolási lehetőség
Játékos tanulás
Felszerelés
A város legújabb helyszínén
Közösségi programok

KAPCSOLAT

Kovács László Szakmai vezető
kovacs.laszlo@haladasvse.hu

Takács Gergő Technikai vezető
+36 30 6300 237
takacs.gergo@haladasvse.hu

WWW.HALADASVSE.HU

Kézilabda

Császár Zsófia

Csapatkapitány

23

since 1919

Császár Zsófia, a 23-s irányító

PéNZ, paripa, fegyver. Akár így is jellemezhetnénk a szombathelyi Haladás üzletszemléletét. A vasi klub ugyanis igyekszik minden lehetőséget biztosítani szakosztályai számára, a kiváló sportolási környezetet kivül, a helyi meghatározó játékosokat is hazacsábítja. Császár Zsófi visszatérése a Haladás VSE egyesületébe, majd első lépése a vadonatúj sportszarnokban az őszi egyik szimbolikus momentumának tekinthető. Benne van minden. A fiatal karmester szombathelyi származású, karrierjében kétségtelenül érzékelhető a kvalitás, a klubhűség. Az új sportszarnok pedig maga a 21. század, a mai kor sportszakmai követelményeinek méltó zászlóvivője. A jelképes esemény már a jelen, de utal a jövőre is. Szombathelyen építkezés zajlik, amit már nem lehet csak egy elhamarkodott kézlegyintéssel elintézni.

Amikor nyáron a kiváló irányító visszahelyezte székhelyét nevelő egyesületébe, sokan elégedetten csettintettek mondván, megindult egy lavina. Egy olyan erőteljes mozgás, amely hamarosan visszahelyezi majd a térképre a Haladás VSE kézilabda szakosztályát. Jóllehet az átigazolás csupán egy sportág vérkeringésének eseménye, szimbolikus esemény is több szempontból. Egyfelől az egyesület továbbra is jelzi a külvilágnak, hogy számít azokra a sportolókra, akik a környéken nevelkedtek és sikerült már karrierjükben bizonyítani. Másfelől pedig az úgy nem járja, hogy a vadonatúj sportkomplexumban a csapat csakúgy vergődjön.

Császár Zsófia

Aligha véletlen, hogy a frissen berendezett otthon hamar elnyerte a sportolók tetszését. A fotózáson még érthető módon foghíjas lelátok rövidesen csordultig megtelnek majd, és a Haladásnál korábban nevelkedett fiatalok történelmi esélyt kaphatnak a bizonyításra. Az első gárda mindenkiben nyomot fog hagyni, legyen az felemelő vagy éppenséggel lesújtó. A lányok hátán van teher, de a feldolgozásban utcahossznyi előnyük van. Többségük ezen a környéken nőtt fel, itt tanulta meg az első mozdulatokat, a városhoz kötődnek első sikereik és kudarcaik. A név, a származás pedig kötelez, így van ezzel a nyáron visszaigazolt irányító is. Császár Zsófia egy igazi hadvezér a pályán, a társaság szakmailag és emberileg megkerülhetetlen személyisége. A rutinos, ám még mindig szemtelenül fiatal irányító lehet majd az első karmester, aki a zöld-fehér csapatot-sérülésétől függően- a várva-várt hazai találkozón az öltözőből kivezetheti majd. A sport feladata, hogy példával szolgáljon, a hazai játékosokban gazdag Haladás éppen így próbál éllovas lenni.

A minden igényt kielégítő léte-sítménnyel megadja a feltételeit neveltjei kiváló szerepléséhez. Császár visszatérése beleil-lik abba a sormintába, amit az egyesület követni igyekszik a fiatalok kinevelésével. Megtisz-telő feladat. Áruklodó jelzés.

Mindig mosolygós Zsófi

MINI TENISZ

KAPCSOLAT

Helyszín: Szombathely, Késmárk utca 9.
Savaria Tenisz Klub pályáin
Időpont: Szerda - Péntek 16.00
Edző: Sággy Lászlóné

Telefon: 06-20/21-39-673
9.000 Ft/hó heti két edzés

INFORMÁCIÓ

A játékos edzések a természetes mozgásokra épülnek, alkalmazkodva a gyerekek életkori sajátosságaihoz. Fejlesztik az ügyességet, a labdaérzetet, a láb-, kéz koordinációt, térérzékelést, és a gyors reakcióképességet.

A kicsik nemcsak teniszezni tanulnak meg, hanem a sport által megkövetelt rendszerességet, összpontosítást, küzdeni akarást, és a sportszerű viselkedés alapjait is megismerik.

JÓKEDV, SZÓRAKOZÁS, JÁTÉK, SIKERÉLMÉNY ÉS ÖNBIZALOM!

WWW.HALADASVSE.HU

Birkózás

Hatos Gábor

Olimpikon

*“Ma is a birkózást
választanám!”*

since 1919

Hatos Gábor, interjú

Hatos Gábor neve egybeforrt a szombathelyi birkózással, a kiváló sportoló megannyi sikere sokszor örvendeztette meg a vasi megyeszékhelyen a szakágat kedvelőket. A vasakarattal rendelkező sportoló szerint az életben a legtöbb dolog mentalitás és szorgalom kérdése, még akkor is, ha az akadályok esetenként beárnyékolják a végcél eléréshez vezető utat. A birkózás amúgy sem az a sportág, amelyik az év minden napján rivaldafényben tündököl, az olimpián illetve a nagy világversenyek eredményein kívül kevés információ jut el a közönséghez. A tehetséges versenyző a Haladás VSE égisze alatt nem pusztán csak az egyesületet, a város hírnevét is öregbítette. Pályafutásának kezdetéről, az edzések intenzitásáról, karrierje legnagyobb sikereiről is mesélt a londoni olimpián bronzérmet szerző sportszillag.

Hatos Gábor

A birkózás magától adódott, vagy pedig kiválasztás során kerültél a sportág berkeibe?

Egészen fiatal korom óta, amolyan örökmozgó típusként könyveltek el. A sport az életünk szerves része volt, ha tehattük folyamatosan kint mozogtunk. Akkortájt nem kellett az embert kényszeríteni a szabadtéri mozgásokhoz, zsigerből jött, hogy a lehető legtöbb időt töltsük el fizikai aktivitással. A szüleim egyébként abszolút támogatták a sportoltatásomat, hiszen a rengeteg felesleges energiámat valahogy le kellett vezetni. Nem a birkózás volt az első, amit nyilván kipróbáltam, de amikor 12 éves koromban edzésre lejutottam, akkor már tudtam, hogy ez a sportág lesz a jövőm. Később a mindennapos tréningeket sem éltem meg teherként, az edzőtermek légköre, a versenyzés közvetlen közege teljesen magába szippantott. A birkózás jóval összetettebb annál, mint amit kifelé mutat, ennél fogva a felkészülés is sokrétűbb.

Nem akármilyen felkészülés szükséges egy-egy versenyhez. Összehasonlítható az a terhelés, amit elvégeztél annak idején, a mostani fiatalok munkabírásával?

Jó a kérdés, véleményem szerint a két világot nagyon nehéz összehasonlítani. Sok minden megváltozott a mindennapi életünkben is, pláne a sportban. Manapság sokszor nem is az eredményesség, a sportszeretet a fő vezérfonál, hanem jobbára a megélhetés. Sokan vannak, akik mindenáron pénzt akarnak keresni. Természetesen mindig akad kivétel, de én emlékszem anno, hogy mennyit edzettünk szinte minden nap. Annyira szerettünk mozogni, egyáltalán nem tekintettük munkának. Edzések előtt és után is gyakran kimentünk focizni, és hajnalig kergettük a labdát. Fiatalon szinte minden sportot szerettünk, összetartó erőnek számított a mozgás szeretete. Akkortájt elképzelhetetlen volt, hogy valakit nyüstölni kelljen, csak azért, hogy lejárjon edzeni. A sport volt az életünk, a tréningeket tekintettük a nap legfontosabb eseményének.

www.haladasoso.hu

since 1919

Verseny után

A nagyközönség számára ismertek az eredményeid, ám az áttörést hozó sikerről kevesen tudnak. Melyik volt az a pont a karrieredben, amikor belendült a szekér?

A kezdetek kezdetén nem igazán találtak rám a nagy sikerek.

Édesapám folyamatosan kardoskodott mellettem, táplálta bennem a hitet, hogy előbb-utóbb meg tudom majd csinálni amire vágyom. Ez és a saját hajtóerőm folyton felemelt az induláskor késlekedő áttörés elleni harcban. A 2003-ban szerzett junior világbajnoki bronzomról kevesen tudnak, akkor és ott az megadta a lendületet. Innentől fogva még keményebben dolgoztam a sikerekért, már nem ismertem akadályt. Egymás után érkeztek a jobbnál jobb eredmények, a sportágban pedig megtaláltam azt, amit kerestem. A birkózás az életem részévé vált, kemény lemondások árán az élsportot választottam hivatásszerűen. Ma sem döntenék másképpen.

Kevesen választják a birkózást úgy sportolóként, mint nézőként. Mi lehet ennek az oka?

A birkózás az egyik legrégebbi sportág, és sokkal összetettebb, semmint azt sokan gondolják. Természetesen értem a nézők dilemmáját, hogy a kötöttfogás kevésbé látványos, nem lehet egy lapon említeni egy labdajátékkal. Azt viszont tudni kell, hogy a szabadfogás illetve a kötöttfogás is kőkemény felkészülést igényel, bizonyos praktikák, technikai elemek elsajátítása időt vesz igénybe. Szakavatott szem kell ahhoz, hogy apróságokat észrevegyen valaki. Ez egy olyan sportág, ahol csak azok maradnak meg, akik sziklaszilárd akarattal, monoton tűrőképességgel, és szerencsével is rendelkeznek. A birkózókat éppen úgy nem kerülnek el a sérülések, mint ahogy más sportágakban is előfordulnak, szóval ezt nem venném tényezőnek. A megélhetésről viszont kell, hogy szót említsünk, mert a birkózás... nem foci az biztos.

Meg lehet élni, ha valaki élsportszerűen birkózik?

Meg, de állandóan refelktorfénybe kell úsznia a sportolónak a versenyeken. Mivel a birkózást relatíve kevesebben követik, ezért az igazán nagy eseményeken kell robbantani. Olimpián vagy világbajnokságon helyezést elérni viszont borzasztóan nehéz, ezért a kandidálók közül csak nagyon kevesen olyan szerencsések, hogy birkózásból tartsák el a családjukat. Az emberek csak a feltűnően eredményes versenyzőkre kapják fel a figyelmüket, egy-egy országos bajnoki cím a közvélemény szemében már bocsánat- nem oszt, nem szoroz. Természetesen, aki erre a sportágra adja a fejét, számolnia kell ezzel. Csak a legjobbak számára ad megélhetést a birkózás, ami kétségtelenül kőkemény feladat.

Ha valaki megkérdezi Tőled, mit tekintesz pályafutásod legnagyobb sikerének, mit válaszolnál?

Valamennyi eredményemre büszke vagyok, minden verseny teljesen más, előre aligha modellezhető. Nyilván legtöbben a londoni olimpián 74 kg-os szabadfogásban szerzett bronzérmemre emlékeznek, de számomra kedves a 2010-es Moszkvában rendezett világbajnokságon megkaparintott harmadik helyezés is. Európa- bajnokságon három ízben álltam a dobogó legalacsonyabb fokán (2006-Moszkva, 2011- Dortmund, 2012- Belgrád), egyszer pedig ezüstéremmel végeztem (2013-Tbiliszi). Mindegyik eredmény közel áll a szívemhez, tulajdonképpen nem is tudnék dönteni. Büszkeséggel tölt el, ha a versenyekre gondolok!

A sikerek elérésében egy raklapnyi munka van. Hogyan zajlik a felkészülés a birkózók esetében?

Napi szinten pörögnek az edzések, mindössze néhány pihenőnappal megspékelve. A fontos események előtt hosszú edzőtáborok vannak, de ez évközben sem ritka. Egy-egy korosztályban lévő versenyzők száma nem túl magas, országos szinten meglehetősen foghíjas

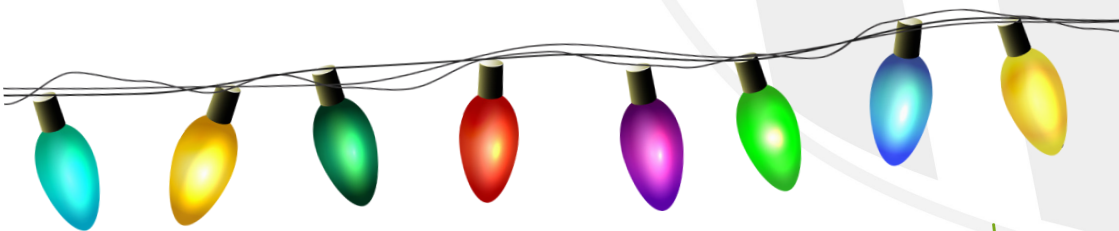

lehetőségek vannak, már ami a hasonló kaliberű ellenfeleket jelenti. A fejlődésben ez eredményezhet törést, bár kétségtelenül egyre több a jó birkózónk. Az ilyen gátakat azonban át kell szakítani. Éppen ezért külföldi edzőpartnerekre van szükség a folyamatos fejlődéshez, ahhoz pedig különféle edzőtáborokon keresztül vezet az út.

A fontos mérkőzéseken látszólag egyenrangú felek küzdenek....alapvetően mi a döntő tényező, egy nemzetközi versenyen?

Egy bizonyos technikai szintet már elért a mezőny döntő többsége, kevés újdonsággal lehet előrukkolni. A versenyzők gyakran ismerik egymást, speciálisan készülnek a másik fogásaiból. Ami látszólag csak egymás tologatása, az gyakorta kifejezetten éles taktikai küzdelmet jelent, egyenrangú felek csatározását. Az erőnlét, az állóképesség és főként a mentális kvalitás képezheti a különbséget. Aki fejben erős, mindenben erős. A legtöbb találkozó ilyenformán főként így dől el.

Hatos Gábor megannyi csatát megélt, rutinos, tapasztalt versenyző. Az egykori klasszisunk jelenleg edzőként is keresi a kenyerét, és maradt a sportág szolgálatában. A városért tenni akaró birkózó jó példa lehet a fiatal pályakezdők előtt, már ami a sportba feccölt energiát illeti. Pályafutásának továbbá van egy kiemelkedő tanulsága. A kemény munka előbb-utóbb meghozza a gyümölcsét, még, ha gyakran lemondások tömkelegével is jár.

10, azaz tíz dolog amiért érdemes kézi szurkolónak lenni

A közvetlen riválisok feletti győzelmek életet leheltek női szakosztályunk felnőtt csapatába. A bajnokság kezdetén kapott pofonok kijózanító hatásából energiát faragtak sportolóink, és a kulcsfontosságú mérkőzéseken meggyőző teljesítménnyel rukkoltak elő. Három győzelemmel kifelé eveznek kéziseink a kieső zónából, a továbbiakban pedig már a bravúrponatok elérése szerepel a napirendben. A csapat környékén végbemenő gyökeres változások nem pusztán a fatális véletlennek tudhatóak be, a szerencse faktor helyett számos apróság segíti a csapat masírozását. Szurkolóinknak összeszedtük néhány pontban, miért is lehet drukkolni a lányoknak, melyek azok a dolgok amelyek karakteresek a jelenlegi felnőtt gárdánkra.

1 *Túlsúlyban a szombathelyi lányok*

Játékos meg játékos között semmilyen szín alatt nem érdemes különbséget tenni, valamennyi sportoló, aki felhúzza a Haladás mezét fontos láncszeme együttesünknek. A jelenlegi magyar kézilabdaspornak ugyanakkor egy sarkos dilemmája, hogy mennyire kapnak lehetőséget a honi fiatal titánok. A Halinál kizárólag magyar játékosokat foglalkoztatunk, melyek túlnyomó többsége Szombathelyhez köthető kézilabdázó. Természetesen egy ilyen sportszakmai döntés mindig nehéz előkészítést igényel - sokszor kevésbé kifizetődő-, nálunk azonban a vezetés előnyben részesíti a helyi kötődésű játékosokat. A szurkolók szemében mindez aligha elhanyagolható döntés, de egyértelmű jelzés az utánpótlás számára is: ha valaki ügyes, szorgalmas és tehetséges nyitva áll előtte a felnőtt csapat ajtaja.

Lájkold | az oldalunk, hogy több Haladás hírről értesülj!

facebook.com/haladasvse

2 *Kiváló formaidőzítés*

A tavalyi szezon során volt rá precedens, hogy a játékosállományban magasabban jegyzett csapatok ellen pontot csíptünk el, azonban a végre menő tétmérkőzéseken nem mindig tudta hozni magát az együttes. Jóllehet a játékosok továbbra is minden találkozót nyerni szeretnének, a formaidőzítés főként a rangadókra éleződik ki. A bennmaradásért folytatott küzdelem legalább annyira kiélezett mint a Mosonmagyaróvárt leszámított felső mezőny, így egy ilyen találkozó szinte négyponos összecsapásnak tekinthető. A Haladás idei három diadalát éppen három közvetlen riválisa ellen aratta, amik a végelszámolásnak elbillenthetik majd a mérleg nyelvét. A Marcali, a Csurgó és a VKL SE Győr elpáholása beleillik a fenti tendenciába.

3 *Népes szurkolótábor*

Egy csapat identitását, létjogosultságát gyakran a szurkolók számával is egyértelműen lehet jelezni. A Haladás ugyan még csak ideiglenes otthonában lépett pályára eddig, ám a Répcelakon játszott mérkőzésekre egyre többen kíváncsiak. Az ilyenkor megszokott közvetlen rokonokon, családtagokon kívül egyre több érdeklődő jelentkezik a találkozókra, a hangulat pedig megteremti az igazi hazai pálya lehetőségét. Amint az eredményesség tovább javul, vélhetőleg egyre többen támogatják majd a gárdát. A hazai pályán kapott szurkolás mindenesetre csillagos ötös, és méltán az egyik legjobb tábor a mezőnyben.

4 *Javuló játék*

Az eredményesség mellett végre-valahára a játék is javulni látszódik, támadásban egyre színesebb arcát mutatja a csapat. A szélső játék mellett a belső posztokon is akad látványos megoldás, a lányok pedig egyre nagyobb önbizalommal több remek technikai megoldást is megengednek maguknak. Nyilván fejlődni még bőven lenne hova, azonban a játék képe a szezon kezdete óta fokozatosan fejlődik.

5 *Építő közösség*

A lányok nem feltétlenül csak a pályán, a magánéletben is megfelelő közösséget alkotnak. Számos barátság, alpjáraton bajtársias hozzáállás, illetve tucatszori közös szabadidős program hálózta be a Haladás- sportolók hétköznapijait. A játékosok többsége könnyen megérteti magát a másikkal, a szakmai kérdéseket leszámítva is több területen egy hullámhosszon vannak. Az együttesre olyannyira jellemző társasági szellem kisugárzik a pályán nyújtott teljesítményekre is, hiszen a vereségek és a győzelmek megfelelő feldolgozása csak egy építő jellegű közösségben működik igazán. A Halinál ez pedig jelenleg feltétlenül érvényesül. A barátságok, amelyek a lányokat összekötik a magánéletben fontos láncszemei a csapat mindennapjainak is.

6 *Küzdeni tudás a végsőkig*

Nem igazán vádolható azzal a szerencsefaktor, hogy jócskán tolná a Haladás szekerét. Az idei szezon rendkívül viszontagságos módon kezdődött, emberpróbáló sérülések gáncsolták el a többször is újrarápított terveket. A fontos játékosok hosszú időre történő kiesése teljesen lecsökkentette a taktikai variációs lehetőségeket és mérföldekkel nagyobb terhet rótt a hétről-hétre pályára lépők vállára. A szinte hollywoodi filmekbe illő pechsorozatot egy másik történetészál tovább pofozta a lejtőn. A kevésbé amerikai, sokkal inkább amolyan magyaros történet a négy játékos átigazolás körül alaposan megnehezítette a klubvezetés lehetőségeit. A nagyközönség által ismert tengermély aknamunka megtette a hatását, frissen igazolni kívánt sportolóink egyelőre még nem léphettek pályára a szezonban. A kilenc játékosal küzdő Haladás azonban mindent megtett az emészthető eredmények érdekében, és a lányok akaratára, hozzáállására igazán nem lehetett panasz. Hab a tortán, hogy több másik kispadon ülő szakember is egy futós, hajtós együttesnek látja kedvenc zöld-fehéreinket.

7 *Megfelelő szakmai háttér*

A mai sportélet nélkülözhetetlen kelléke a felkészült és munkája iránt lelkesedő szakembergárda. A Haladás kézilabdásai ilyen téren sem kell, hogy panaszkodjanak. Kovács László fáradtságos munkáját igyekszik a vezetés is támogatni. A játékosok rendelkezésére nem csak gyógytornás lehetőség, hanem konditerem és képzett masszőr is áll. A sportolók munkáját tovább istápolja a technikai vezető sokrétű tevékenysége, a szakvezetés által biztosított felszerelések és edzési lehetőségek, valamint sportújságíró is dolgozik a gárdánál. Az utánpótlásban pedig lelkes, a munkájukra igényes szakedzők tevékenykednek, többek között ennek is tudható be az egyre gyarapodó gyermeklétszám. A sportszakmai háttér további izmosodását a frissen átadott Haladás komplexum acélosítja majd, az edzési lehetőségek tárháza pedig az új csarnokban igencsak gyarapodik a jövőben is.

8 *Haladás a realitás talaján*

Együttesünkben pontosan tudja mindenki, hova kalibrálható a csapatra nehezedő eredménykényszer, valamint milyen célokat érdemes kitűzni az idei szezonra. A rendkívüli győzelmi kényszer alatt jópár csapat megroppant már, míg az alacsonyra helyezett lécs a motivátlanság mocsarába ránthat mindenkit. A zöld-fehér kézilabdások tisztában vannak erényeikkel, és azokkal a területekkel is, amikben fejlődniük kell. A körülmények nem kényszerítik őket céltalan hajszába, így felkészülésükre a nyugodt, türelmes munka jellemző. Az építkezés folyamata hosszútávú, a szakosztály fejlődése pedig nem egyik pillanatról a másikra fog végbemenni. Stílusosan szólva a „haladás” megkérdőjelezhetetlen, de a hatalmas teher nyoma nem ejt mély sebeket a felkészülés menetén.

9 *Egyéniségek a csapatban*

A szakág alapvetése a precízen és megfelelően működő csapatjáték támadásban és védekezésben egyaránt. A kézilabda azonban éppen úgy látványsportág, mint a labdarúgás vagy a kosárlabda, ezért a játék menetében a váratlan megoldások, a fikfás észrevételek vagy éppenséggel az ügyes technikai megoldások szerves részei a mérkőzéseknek. Az ilyen típusú megmozdulásokhoz persze igazi egyéniségekre van szükség, a csapatban pedig találhatóak kifejezetten ügyes játékosok. A bajnokság eddigi részében Császár Zsófiától és Szabó Jankától láthattunk izgalmas megmozdulásokat, de a teljesség igénye nélkül többen is képesek erre. A karmester pozícióban is fel-felbukkanó két játékos alapvetően meghatározza a csapat fazonját.

10 *Tradíció a pályán és a pályán kívül is*

Szombathely város jelképe a Szent Márton örökségen és a római múlton kívül a sportéletben a mindenkori Haladás szereplése. Egyesületünk hírnevét számos szakosztály öregbítette a múltban, teszi azt a jelenben, és fogja a jövőben is. A Haladás név a vasiak számára egy olyan márka, amely kiemelkedik a többi közül, mindez pedig kötelezettséggel jár, felelősséget ró a klubnál dolgozókra is. A csapat környékén az egyesülethez lojális, a zöld-fehér színeket favorizáló játékosok, szakemberek dolgoznak. Az országos ismertséget valamennyien igyekeznek megfelelően szolgálni, a pályán pedig nem csak az aktuális csapatot, hanem az évtizedekre visszanyúló hagyományt, tradíciót is képviselik. Szurkolóink számára a Haladás családhoz tartozás mérföldekkal több, mint egyszerű foteldrukkerkedés. Életérés, közösség, csapatmunka.

Futsal

Horváth Péter
Csapatkapitány

*“A győzelem
megunhatatlan”*

since 1919

Horváth Péter, a győzelem megunhatatlan

Horváth Péter

A mai napig tisztelettudóan lép be az öltözőbe, pedig a Haladás technikás futsalosának eddigi karrierjében igazán nem lehet hiányérzet. Közvetlen, szerény személyiségű sportoló, kvalitását, játéktudását azonban többször bizonyította tétmérkőzéseken is. Hovatovább edzőként az utánpótlásban jeleskedik. Horváth Péter szinte a kezdetektől a zöld-fehérekért dolgozik, az élete pedig a labdarúgás körül forog. A szombathelyiek karmestere az elvégzett munkában hisz, lévén, hogy a sportban, amit az élet egyszer elvesz, azt többnyire vissza is adja.

A szerencse azonban csak azokhoz csenget be, akik felkészülten várják a lehetőségeket. A csapat már belevágott a mérkőzésekbe, így a szezon taktikai elképzelései jóformán sínen vannak. A kezdetekről, a teremlabdarúgás sajátosságairól, a Haladás előtt álló lehetőségekről és az edzősködestről is faggatta honlapunk a nagy munkabírási játékost. Minden eddiginél izgalmasabbnak ígérkezik az előttünk álló futsal bajnokság, hiszen az élvonalbeli együttesek az átigazolási porondon is komoly energiákat mozgósítottak. Fordulatos mérkőzésekben eddig sem volt hiány és aligha lesz jövőre, ugyanakkor régebbi hír a szövetségtől, hogy rekordmennyiségű nevező indul a Magyar Kupa küzdelmeiben. Az elsőosztályú gárdák mellé ezúttal a másodvonalbeli egyesületek is becsatlakoznak, sőt még a harmadosztályból is van egy nevező. Horváth Péterek előtt tehát bőven van feladat, a kettős terhelés pedig fajsúlyos kihívásnak bizonyulhat majd. A szombathelyiek számára az eredményesség kulcskérdés, de a látványos és közönségszórakoztató játék is fókuszba kerül az ősztől.

Hogyan kerültél kapcsolatba a futsal világával, mikor kerültél bele a sportág körforgásába?

Szombathelyen 2010-ben alakult egy új sportág a futsal, ekkor kerültem én is be a vérkeringésbe. A csapat gyakorlatilag egy baráti társaságra épült. Megközelítőleg tíz – tizenkét éve volt egy remek kispályás együttes, mely relatíve szép sikereket ért el Szombathelyen. A csapat tagjainak fejében fogalmazódott meg (Bokor Zsolt, Somfalvi Csaba, Pálmay Tamás) a gondolat, hogy tovább kellene lépniük, ergo így hozták létre a futsal csapatot. A 2010/2011-es szezonban mutatkoztunk be az NB II-es teremlabdarúgó bajnokságban. Azt hiszem bátran mondhatom, hogy alapító tag vagyok a szombathelyi futsal csapatnál. Mindez 22 esztendőskoromban történt, mikor is Ausztriában fociztam nagypályán, onnan invitáltak haza. Volt egy úgynevezett haveri társaság, amivel kispályás tornákon indultunk, itt láttak játszani. Ekkortájt Jakab Csaba volt a kapusedző a létrejövő együttesnél, Ő látott engem többször kispályázni, így kvázi neki köszönhetően kerültem a csapat közelébe, járhattam edzésekre. Később persze itt ragadtam, és egy cseppet sem bántam meg. 2010 óta futsalozom tehát, csak és kizárólag itt játszottam Szombathelyen, ez lesz a 8. szezonom a csapatnál. Amolyan törzsgyökeres szombathelyi vagyok, ha úgy tetszik. Ez idő alatt szép sikereket értünk el a csapattal, aminek mind részese voltam alapemberként, és most már 3. éve csapatkapitányként is. (NB II-ben aranyérem, NB I-ben két bronzérem, Magyar Kupa ezüstérem kétszer).

Milyen képességek kellenek ahhoz, hogy valaki úgymond jó futsalos legyen? Mennyiben más a nagypályás focihoz képest a szükséges adottságokat tekintve?

Szerintem egy jó futsalos ismervei a gyorsaság, a robbanékonyság, a jó cselező készség, a nagy lövőerő, valamint nem árt, ha éppenséggel jó barátságban van a labdával. A futsalban sokkal többet találkozik egy játékos a labdával, mint nagypályán. Így többször kell rövid időn belül jó döntést hozni, a képességek területén a labdaügyesség hatványozódik. Nagyon sok taktikai elemet kell megtanulni, ezeket ildomos mind fejben tartani, az adott pillanatban pedig elő kell halászni őket (oldalberúgás, szöglet, labdakihozatal figurák, variációk).

A futsalban a robbanékonyság dominál, jellemző a sok rövidebb sprint, a másodperc tört része alatti maximális teljesítmény. Cserepadon hamar szükséges regenerálódni, majd pedig újra teljes hőfokon a pályán teljesíteni. Mindezt tucatszor megismételni. A nagypályán pedig a tartósabb futás, állóképesség, a hosszabb sprintek szükségesek. A két helyen (futsal-nagypálya) való teljesítés azonban kölcsönösen segíti egymást. Magamon azt veszem észre, hogy egymás előnyére van, hogy két helyen is játszom. A futsal segít a nagypályán és vice versa. Mindkettőt szeretem csinálni, bár a teremlabdarúgás lett a szívem csücske mióta elkezdtem. A győzelem azonban mindkét sportágban meguntathatlan.

A technikai elemeket mennyit gyakorlod, hogyan tudod fejleszteni a tudásodat?

A mindennapos edzéseken sokat gyakorlunk. Nyilván mindig lehetne többet, de számottevően sokat edzek a kötelező edzéseken kívül is. Szerencsésnek érzem magam, hogy abból élek, ami egyben a hobbim is.

Mivel szeretem a futsalt, így szabadidőmben is nagyon sokszor előkerül. Van otthon futsal labdám, amivel sokszor gyakorlok egyedül, de van, hogy mikor nagypályán van edzés akkor is próbálom a teremfociban tanult dolgokat alkalmazni. Ahhoz, hogy valaki igazán jó sportoló lehessen permanens gyakorlásra van szükség, és egy pillanatra sem szabad feladni. Emberről vagyunk, nyilván vannak jobb és kevésbé jó napok, de az a tapasztalatom, hogy a gyakorlás az mindig kifizetődő. Hosszútávon mindenféleképpen.

MERRY CHRISTMAS!

Folyamatosan fejlődik a magyar bajnokság színvonala... .ezt menyire érzitek testközlelől?

Természetesen ez érezhető, hogy fejlődik a bajnokság évről-évre. Egyre nehezebb ott lenni az élmezőnyben. Egyre több csapat erősít külföldi játékosokkal. Korábban csak 1-2 csapat volt, aki esélyes volt az első helyek valamelyikére, most ezekért a pozíciókért már 4-5 csapat is verseng. Halmozottan több a jó csapat, ergo többet kell nyújtani a pályán, többet kell edzeni, készülni egy-egy ellenfél ellen, hogy nyerni tudjunk. Folyamatosan fejlődik a szakág, és vele együtt a népszerűsége is Magyarországon. Kétségtelenül tapintható a színvonal-emelkedés.

A játék mellett edzőként is dolgozol... Mennyiben más a két szakma, egy jó játékos feltétlenül jó edző is?

Az „edzősködés” közel áll a szívemhez. Immáron 6 esztendeje tevékenykedek a futsal utánpótlásban. Most már két csapatnak is edzője vagyok (U13 és U15). Szeretek a gyerekekkel dolgozni, nagyon jó látni a fejlődést, mikor viszontlátom tőlük, amiket tanítok és kimondva- kimondatlanul is felemelő érzés, hogy ezeket a dolgokat tőlem tanulták... Nehéz szakma szerintem, kell hozzá egyfajta érzék, hogy a gyerekek megszeressenek és elfogadjanak. Teljesen más képességeket, tulajdonságokat igényel a két szakma. Nem a jó játékosokból kerülnek ki az jó edzők. Az edzői munkához kell egyfajta pedagógiai virtus, tudni kell bánni az emberekkel, sokat kell fejleszteni, képezni magát az embernek, hogy folyamatosan újat tudjon mondani, adni a gyerekeknek. A kongruencia, a hitelesség, a feltétel nélküli elfogadás és az empátia is alapvető kelléke az edzői létnek.

Horváth Péter nem csak a pályán, az alapvonalon kívül is karmester. Az U 11-esek edzőjeként is jó munkát végzett

A futsalban apró játékelemekből, játéksituációkból dolgoztok vagy egy komplett egész meccsre vonatkozó taktika van? A Haladásnak saját játéka van, vagy ellenfelekre szabottan dolgoztok?

Az egész futsal apró játékelemekből tevődik össze, amihez jön a játékos kreativitása, a csapattagok együttműködése, és így alakul ki a csapat játéka. Például, tudni kell egyénileg védekezni, tudni kell a saját kapu előtt a labdakihozatalokat, oldalról az oldalberúgás variációkat, szögletnél a szögletvariációkat, mindezekhez védekezésben ezeket lefedni. Tudni kell támadni több formában, felállásban, meg kell tanulni a vészkapusos játékot, létszámfölényes helyzeteket, hogyan kell lejátszani... Így ezeket, ha mind megtanulják a játékosok, akkor áll össze véglegesen a csapat játéka. Ezeket a játékelemeket kell sokat gyakorolni, összecsiszolni, és így alakul ki a csapatunk taktikája. A saját stratégia mindig edző-függő.

Van, aki a támadás híve, van, aki a védekezésé, van olyan, aki letámadja az ellenfelet, presszing alatt tartja, van, aki azt szereti, ha visszahúzódik a csapata. Momentán Turzó József a vezetőedzőnk. Ő a védekezés híve, ha az rendben van, kevés gólt kapunk, akkor tudunk meccseket nyerni, ha ez jól működik. A támadások alapjait a stabil hátsó játék képezi. Saját arca van a csapatnak, amit a felkészülés alatt próbál összerakni az edző a mindennapos tréningeken. Jó védekezés az alapja, de mindent nem árulok el, nehogy kiismerjenek az ellenfelek. Vannak elemek, amikkel úgy bánunk, mint a hímes tojás. Nyilván nem kerülhet minden nyilvánosságra! (nevet)

Azért csak megkeveritek a kártyát a különféle ellenfelek ellen.... nyilván van cél specifikus felkészülés is!

Persze, emellett mindig beszélünk meg új taktikát a soron következő ellenfélre. A csapatokra külön felkészülünk, az edző elemzi az éppen aktuális ellenfelet, és az ő taktikájukra készülünk, hogy hatékonyak legyünk, valamint az ő hibáikból meg tudjuk nyerni a mérkőzést.

Mennyi idő, amíg regenerálódasz egy mérkőzés után, átlag hogy néz ki egy heted edzés munkáügyileg?

Igazából két „fronton” teljesítek. Ausztriában nagypályán illetőleg idehaza a futsalban is. Teremlabdarúgásban délelőtt vannak az edzéseim, a nagypályán pedig este. Nagypályára egy héten kétszer járok a bajnokság alatt, míg futsalban heti 4 edzésünk lesz. Az edzések mellett pedig 1-1 meccs van a két helyen. Ez egy átlagos hét a szezonban. Most, hogy felkészülés van, futsalban edzünk minden nap. Az edzések reggel 8:30-kor vannak, hétfőtől péntekig. Ausztriában már megkezdődött a bajnokság, oda kedden és pénteken járok edzésre este 19:00 órára. Az edzések mellett van egy felkészülési meccs futsalban, általában szerdán és egy bajnoki mérkőzés Ausztriában vasárnap. Így heti 6 edzésem és 2 mérkőzésem van. Nem az a tipikus wellness program.

Mik a célok a következő évre, hol látod a Haladás helyét az élvonalban?

Nagyon bizakodó vagyok az idei évet tekintve. A Haladás évek óta meghatározó csapata az NB I-es bajnokságnak. Minden csapat félve érkezik Szombathelyre. Kétszer is bronzérmet szereztünk, két egymást követő évben. Ez nagyon karakán dolog szerintem, mert ott tudtunk maradni az élmezőnyben az első 3. hely után is. A tavalyi év kicsit hullámvölgynek tekinthető, de a kupa ezüstérem pedig az bizonyítja, hogy a csapat jó... Idén igazoltunk, megerősítettük a keretet külföldi, brazil játékosokkal, így szerintem nem is lehet más kérdés, mint a dobogó megszerzése. Vannak fiatal játékosok a felnőtt keretben, olyan játékos is, aki még U13-ban nálam tanulta a futsalt, most pedig csapattársam. A fiatalok beépítése is fontos feladat lehet idén, akik szerintem meg is fogják hálálni a bizalmat. Ez a jövő szerintem Szombathelyen, hogy a helyi nevelésű, tehetséges fiatal játékosok kapjanak minél több lehetőséget és évek múlva ők adják a csapat magját.

Fontos a közösség, HVSE Futsal csapata egy röplabda mérkőzésen az új komplexumban

Röplabda

Bokor Laura
Játékos

*“A Haladásban
kiteljesedhetek.”*

since 1919

Bokor Laura, a Haladásban kiteljesedhetek

Bokor Laura

A szombathelyi röplabda felfelé ívelő pályája most már nem friss jelenség, egyre többen ismerik meg a sportágban rejlő látványosságot, küzdelmet és a potenciális izgalmakat. A Haladás VSE női szakosztályának szárbaszökkenése hosszú tudatos munka hozománya, az együttes ősztől már az első osztály küzdelmeiben vitézkedik. Az élvonalbeli mérkőzések hizlalta nézőszám emelkedés a minőségi fejlődés csalhatatlan jele, jóllehet a zöld-fehérekben rejlő valódi értékek még nem kerültek felszínre teljesen.

A csapat a kiváló játékkal már nem, a fontos pontszerzésekkel azonban még adós, a közeljövőben azonban mindenképpen van helye a reménykedésnek. Bokor Laura élete tizenkettő egy tucat szállal kötődik az egyesülethez, és a városhoz egyaránt, fiatal kora óta a vasi megyeszékhelyen cseperedett. A szélső ütő sportpályafutása szinte összekapcsolódik a szakosztály felemelkedésével, így a tehetséges játékos amolyan reprezentatív alakja a helyi röplabda vérkeringésnek. A Haladás játékosának segítségével rövid bepillantást nyerhetünk a kulisszák mögé, az élsport minden velejárójával együtt. A fiatal sportoló optimista szemléletű, azonban az állandóság híve. Karrierjében is ez utóbbira törekszik, a végcél pedig továbbra is a legmagasabb szintű szereplés klubjával.

A rendszeres mozgás fiatal korodban sem állhatott túlonúl messze Tőled.....hogy kerültél bele a röplabda körforgásába, és törtél lándzsát éppen emellet a sportág mellett?

Amolyan örökmozgó lánynak számítottam, folyamatosan kerestem a sportolás lehetőségét, ami persze akkortájt kimerült az ilyenkor szokásos gyerekkori mozgásformákban. A szüleim észlelték ezt a jelenséget, és ezért írtak be úgynevezett sportosztályba. A Zrínyi Ilona Általános Iskolában adódott erre lehetőség, noha a kezdetek kezdetén még nem tudtuk, hogy igazából ez milyen szintet jelent majd. Alsóosztályban a „Gyere Velünk” vetélkedés illetve az atlétikai versenyek jelentették a megmérettetési lehetőséget, igaz nem csak ezeken éreztem otthonosan magam. Számomra azok a percek mindig vidámsággal teltek, amikor a sport közelében lehettem. Másodikban a kézilabdával foglalkoztam, reggel illetve délután is edzéseim voltak. Debreczeni György volt akkortájt a mentorom, kedveltem az edzéseket, ám hosszú távon nem talált rám a sportág. A mai napig érdekelnek a történések a kézilabda körül, viszont az ember hamar felméri melyik területre érdemes többletenergiát fordítani. Hetedikben a váltás mellett döntöttem, hogy aztán új fejezet kezdődjön az életemben.

A röplabda fejezete?

Igen, szegről-végről beláttam, hogy a labdajátékok mellett van a helyem. A röpiiben kidomborodtak azok az erényeim, melyek segítettek hasznos tagnak lenni a csapatban. Hozzáteszem, az tényleg csapat volt a javából. Szoros közösségi élet, baráti kapcsolatok, és motiváló edzések jelentették a mindennapokat. A váltás tulajdonképpen véletlenszerű volt, az ugrókötelezés vonzott első körben, de utólag örülök, hogy így alakult. Amúgy is az élet a legjobb rendező.

Kétségtelenül jó géneket örököltél a sportághoz, ha minden igaz eleddig a sérülések is elkerültek. Volt hagyománya az élsportban a felmenőidnél?

Igazándiból édesanyámnak kiváló felépítése van, ha úgy vesszük tőle is örököltem sok mindent. Annak idején kosárlabdázott, édesapám pedig szintén nem állt messze a sport területétől. Jóllehet nem vagyok éppenséggel egy felhőkarcoló magasságú játékos, de a szüleim magyar viszonylatban azért magasnak, vagy legalábbis közép magasnak számítanak, így az alkatom talán lehetőséget ad a sportolásra. Amúgy a röplabdában aligha számítok égimeszelőnek, ilyen szinten az embernek az adottságai azért be vannak skatulyázva, nőhettem volna esetleg nagyobbra is. A rugalmasságomat pedig minden bizonnyal a kézilabdának köszönhetem, hiszen alapvetően atletikus edzések voltak zsámolyugrással, futásokkal, szökdelésekkel. Az izomcsoportjaim főként azért terhelhetőek, mert kiskoromban is nagy szerepet kaptak a kondicionális edzések. Ami viszont néha áldás, néha átok a kézilabdás múltban, hogy a kezem a tősgyökeres röplabdásokhoz képest kissé felgyorsult, ami a paszszoknak köszönhető. Valamilyen szinten máshogy viszem a kezemet, de ez néha előnyömré válik.

A közelmúltban hosszú ideje küzdöttetek a feljutásért a legjobbak közé, azonban mindig valami apró banánhéjon elcsúsztatok. Minek tudható be, hogy éppen a tavalyi esztendő hozta meg az áttörést?

Mindig ott voltunk az élbolyban ez kétségtelen, és hajszálon múltott, hogy éppen séggel nem ugrottuk meg úgymond a lécet. Volt, hogy fejben csúsztunk el, volt, hogy fizikálisan nem hoztuk azt, ami az áttöréshez vezetett volna. Gyakran a kulcsmérkőzéseken nem hoztuk a tőlünk elvárhatót, a másodosztály pedig nem lebecsülendően beton kemény tud lenni, ha nem vagyunk ott teljes elánnal. Én valahol hiszek a sorsban. Így kellett lennie, hogy a tavalyi évben tudtunk feljebb lépni. A krónikához hozzátartozik, hogy a játékosállomány összetétele gyakran változott, minden évben szinte a kályhától kellett kezdeni a csapatépítést. A labdajátékokban az egyéneknek mindig alá kell rendelniük magukat az együttes érdekeinek, így egy állandó összetételű gárda mindenképpen versenyelőnyt jelenthet. Pozitív hozománya is volt a hosszú küzdelemnek, mert évről évre érettebbeké váltunk, mindig nagyobb alázattal és felelősségtudattal álltunk hozzá a mérkőzésekhez.

A jelentős játékos mozgás okai között felbukkanhat az, hogy a röplabdából nehezen lehet megélni ma Magyarországon?

A helyzet korántsem annyira rózsás, mint a labdarúgásnál vagy éppenséggel a fent említett kézilabda esetében. Természetesen mindez függ attól, hogy milyen tudású a játékos, de a professzionális megélhetés főként az élvonal vezető csapataira korlátozódik. Úgy veszem észre, hogy ahhoz mérten, hogy a játékosok közel annyi energiát fektetnek bele, mint egy labdarúgó, a lehetőségek tárháza nem feltétlenül összehasonlítható. Sokan a tanulás miatt, vagy épp a családalapítás miatt váltottak. Ezzel együtt kell élni, de az utóbbi időben biztató folyamatok vannak, emelkedik a sportág hazai népszerűsége. Szerencsére.

Apropó, népszerűség.....érzel különbséget a kilátogatók száma között az első-, és a másodosztályt tekintve?

Igen, feltétlenül nagyobb szeretet vesz körül bennünket. Szombathelyen az emberek alapvetően rajongnak a sportért, a labdajátékokra talán különösen igaz mindez. Országszerte elismerik a helyi szurkolók temperamentumát, lelkesedését. Valahogy ez bele van kódolva a környékbeli emberekbe, de mindig tudnak pozitív meglepetést okozni. Hálás dolog errefelé sportolónak lenni, mert a drukkerek rajongása, kedvessége átsegíti az embert a nehezen pillanatokon a pályán és a pályán kívül egyaránt. A jövőben azért reméljük azt is, hogy a röplabda is sokkalta vonzóbb tényező lesz. Dőreség lenne azt mondani, hogy kevesen vannak a mérkőzéseinken, de azért még bőven lenne hely a csarnokban. Az új sportkomplexum pedig talán megteremti az igazi hazai pálya közegét is. A legnépszerűbb labdajátékok árnyékában jön fel a mi sportágunk is, talán kialakul majd egy olyan szurkolói-bázis, amely azért már számottevő lesz országos szinten is. Hasonlóan a labdarúgáshoz, a kosárlabdához vagy a kézihez. Mindig van hova fejlődni, ilyen téren is lehet előrelépni.

Sportszakmailag ordító a különbség az osztályváltás esetében?

Teljesen más dimenzió az élvonalbeli pontvadászat, ezen a szinten gyorsaságban nagy különbségek adódnak. Elsősorban fejben, a reakcióidőben van nagy szakadék, az ellenfelek csapatmozgásban pedig kiválóan megfogják a területeket. Az pedig alapvetés, hogy az egyéni kvalitásokban is mérhető differenciák vannak. Az utóbbi időben amúgy légiósokkal is bővelkedik az élvonal, ezért a fiatal magyar játékosoknak nincs éppenséggel könnyű helyzetük. Minden mérkőzésen meg kell küzdeni a csapatba kerülését valamennyi együttesben. Ez természetes folyamat, az egészséges, ha az aktuálisan jobb formában lévő játékos kap bizonyítási lehetőséget. Úgy érzem a Haladásban kiteljesedhetek, éppen ezért mindent megteszek azért, hogy ne érződjön az osztályváltozás a játékomon.

Régóta benne vagy ebben a mókuserékben, évek hosszú sorát húztad le a röplabdában. Mi az ami, még motivál, amikor elindulsz egy-egy edzésre?

Igazándiból szerintem ezt addig lehet csinálni, amíg az ember örömet lel benne. Ha valaki szereti azt, amit csinál, az átlendíti a mindennapi nehézségeken is. A tanulás során folyton-folyvást kell valami pluszmotiváció, nem szabad elfelejteni, hogy minden edzés közelebb vihet a végső célhoz. A lányoknak egyébként is nagyobb a monotónia tűrő képessége, így a gyakorlás sosem nehezedik ránk teherként. Szerencsésnek érzem magam, mert az edzőim rendre változatos gyakorlatokkal készülnek, ergo igazán holtpontom talán nem is volt a sportágban töltött időszak alatt. Vannak persze napok, amikor a rendszeres fizikai terhelés rányomja a közérzetre a bélyegét, de amondó vagyok egy sportolónak a dolgát kell végeznie. Aki ilyesmire adja a fejét, nem kívánhatja, hogy mindig kesztyűs kézzel bánjanak vele. A motivációnak egyébként belülről kell fakadnia, mindig van egy olyan technikai vagy éppenséggel taktikai elem, amiben lehetne egyről a kettőre jutni. Szóval dolog az akad dögivel.

A keret alaposan megizmosodott erre a szezonra is, kiváló játékosok érkeztek a csapathoz. A külföldi játékosokkal könnyen egy nevezőre juttok?

Abszolút, nagyon hamar beilleszkedtek. Mérkőzésről mérkőzésre úgy érzékeljük, hogy az öltözőn belüli hangulat javul, amolyan bajtársak vagyunk a civil életben is. A nyelvi nehézségek csak az elején jelentettek problémát, ez főként abból fakadt, hogy itt a nyugati határon a német nyelvet beszéljük. Jómagam is inkább ebben érzem otthonosan magam. A kezdetekben voltak kommunikációs gondok, azonban ez gyorsan átlendült. Angolul megértjük egymást, a lányok pedig magyarul is tanulgatnak, mi pedig néhány szót szerbül. Jellegénél fogva fokozatosan keressük a közös nevezőt. Hamisítatlan csapatot alkotunk, az összjátékban is haladunk előre.

Bokor Laura számára az igazi kikapcsolódás maga a munkája, a sportág, amit szeret. A korszellem talán azt diktálná, hogy kiemeljük a csapatból, elvégre szombathelyi és szinte minden sportmomentuma a Haladás égisze alatt született. A pazar mentalitású röplabdázó azonban a klubhűség mellett a mindenkori közösségi erőben gondolkodik, a csapatmunkában látja az előrelépés kulcsát. Talán ebben rejlik az idei együttes sikerreceptje is. Az Újpest elleni kupamérkőzésen mindez tanúbizonyságot nyert. Elvégre a labdajátékok olyanok, mint egy precíz, csoportos mérnöki projekt. A hajtóerő a társak érdekében tett erőfeszítés, aminek könnyen diadal a végterméke.

Karácsonyi történet

Amikor az ünnep fontosabb volt, mint a harcok A karácsony különös ünnep: alig akad olyan ember, akinek ne enyhülne meg ilyenkor kicsit a szíve. Ez akkor sincs másként, ha éppen a frontvonal a helyszín, szemben az ellenséggel, az időpont pedig 1914. december 24-e, az első világháború ideje.

Az első világháború egyik napról a másikra tört be a nemzetek életébe. 1914 nyarán még egyetlen német, skót vagy francia sem sejtette, hogy néhány hónap múlva a fagyos földön fekvő, fegyverekkel a kezekben néznek egymással farkasszemet.

De arra sem számítottak, hogy a karácsony olyan hatással lesz rájuk, hogy azt örökre az eszébe vési majd az emberiség. Hogy mi történt december 24-én a lövészárkokban, nem tudjuk, csak azt, hogy az egymással szemben álló felek egyszer csak úgy döntöttek, legalább karácsony idejére felfüggesztik a harcot. Az első bátortalan átkiabálások után hamarosan ki is merészkedtek rejtekükből, majd néhány óra múlva már együtt dohányoztak, társalogtak és cigarettáztak azok a németek, franciák és skótok, akik egy nappal azelőtt még a másik halálát kívánták.

Bár az alkalmi barátkozásnak igyekeztek véget vetni a vezetők, a karácsony hangulata egészen magával ragadta a katonákat. Egyiküknek az is eszébe jutott, hogy karácsonyfát állít a lövészárkokban - estére a frontszakasz teljes vonalát a karácsonyfák tucatjain égő gyertyák jelölték.

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket Kívánunk

Burkolózzunk a meghittség köntösébe

Cell-Rent Kft.
AUTÓBÉRLÉS - TAXI - SZEMÉLYSZÁLLÍTÁS

 INTERSPORT
SPORT TO THE PEOPLE

Haladás
www.haladasvse.hu

since 1919

Élj szívből, csináld szenvedéllyel, szeresd a Haladást!

HALADÁS

www.haladasvse.hu

HAZATÉRÉS
2017